

Sola scriptura

Uzmanības centrā:

- Senāta ziņas ...
Notikumi
decembrī
(3.lpp.)
- Taize Rīga 2016
(4.lpp.)
- Atskats uz GLS
konferenci
(8.lpp.)
- Atskats uz
motivācijas
nometni
(10.lpp.)

Šajā numurā:

Novēlējums
Ziemsvētkos 3

Jānis Spudas
un brauciens
uz Vāciju!!! 5

Studenti par
motivācijas
nometni 11

Motivācijas
nometnes
bilžu albums 12

VD—kā Israēls
no vienas
ģimenes kļūst
par tautu un
pazudušās
ebreju ciltis—II 13

Radošā sleja 15

Redaktora
sleja – Es kā
cilvēks 18

Mana dvēsele gaida uz To Kungu vairāk nekā naktssargi uz rīta ausmu. Jā, tiešām, vairāk nekā naktssargi uz rīta ausmu.
/Ps. 130:6/

Apsveicu ar jauno Baznīcas gadu!

Tā ir mūsu bagātība, ka mums ir Baznīcas gads un arī plaša svinēšanas kultūra baznīcā. Mēs svinam dievkalpojumu, mums katru nedēļu ir svētku diena: svētdiena. Mums ir lielie svētki, kurus mēs vairākas nedēļas sagatavojam, vairākas dienas svinam un ilgu laiku pēc tam pārdomājam. Varam arī teikt tā, ka mēs Baznīcas pirmajā pusgadā svinam trīs lielus Baznīcas svētkus un, otrajā pusgadā mēs dzīvojam pārdomās par šiem lielajiem svētkiem. Man iepatikās vārds *atsvēte*, ko izlasīju kādā vecā grāmatā, runājot par laiku pēc Ziemsvētkiem. Kas ir *atkāzas*, mēs zinām. Latvijā vēl ir stipra tradīcija kārtīgi svinēt kāzas pat trīs dienas.

Droši turpināsim viens otru sveikt arī otrā un trešā Ziemsvētku dienā!

Kā svinēt, lai nenogurtu no svinēšanas? Mierīgi un, izbaudot, katra laika īpašo raksturu. Tādēļ mums ir paredzēts sagatavošanās laiks, svinēšanas laiks un atsvētes (pēcpārdomu laiks). Visam ir savs laiks un, katram laikam ir sava svētība.

Lasīsim Svētos Rakstus katru dienu!

Ar Jauno gadu parasti ir kāda apņemšanās. Es apņēmos Jaunajā Baznīcas gadā sekot mūsu Baznīcas gadagrāmatā norādītajam Bībeles lasīšanas plānam. Domāju, būtu svētīgi, ja draudžu locekļi to apņemtos. Līdzīgi kā svētdienas lasījumi var uzrunāt katru ļoti individuāli, mēs piedzīvojam, ka tiekam Dieva uzrunāti arī kā viens vesels – gan tie, kas ir kopā vienā baznīcā, gan tie, kas klausās šo tekstu tajā pašā dienā citos dievnamos. Tādēļ aicinu jūs savā ikdienā lasīt Svētos Rakstus pēc Baznīcas gadagrāmatas norādēm ar apziņu, ka mēs esam vairāki, kas to darām. Lai šī kopīgā Svēto Rakstu izlases lasīšana stiprina mūsu kopīgo garīgo piedzīvojumu!

ADVENTS!!!

Atnākšana

Adventa pirmā svētdiena, saistībā ar Jēzus ienākšanu Jeruzalemē:

“Un, kad tie tuvojās Jeruzālemei un nāca pie Betfagas, pie Eļļas kalna, tad Jēzus sūtīja divus no Saviem mācekļiem un tiem sacīja: “Eita uz ciemu, kas jūsu priekšā, un tūdaļ jūs atradīsiet ēzeļa māti piesietu un pie tās kumelju. Atraišiet tos un vediet pie Manis. Un, ja kas jums ko sacīs, tad atsaka: Tam Kungam to vajag, tūdaļ Viņš jums tos atlaidīs.”

Bet viss tas notika, lai piepildītos pravieša sludinātais vārds: sakait Ciānas meitai: redzi, tavs Ķēniņš nāk pie tevis lēnprātīgs, jādams uz ēzeļa un nastunesējas ēzeļa mātes kumeļa.- Un mācekļi nogāja un darīja tā, kā Jēzus tiem bija pavēlējis, atveda ēzeļa māti un kumeļu, uzlika tiem savas drēbes un sēdināja Viņu tur virsū. Bet daudz ļaužu izklāja savas drēbes uz ceļa, citi cirta zarus no kokiem un kaisīja tos uz ceļa, bet ļaudis, kas gāja Viņam priekšā un nopakaļ, kļiedza un sauca: "Ozianna Dāvida dēlam, slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā! Ozianna visaugstākās debesīs!" Un, kad Viņš iejāja Jeruzālemē, visa pilsēta sacēlās un sacīja: "Kas Tas tāds?" Bet ļaudis sacīja: "Šis ir pravietis Jēzus no Nacaretas Galilejā.""

(Mt.21:1-11)

Mēs esam aicināti atvērt savas sirds vārtus/durvis, lai Viņu uzņemtu un mums atgādina to, ka bērns, kura dzimšanas dienu drīz svinēsim, ir pats Ķēniņu ķēniņš. Daudz Adventa dziesmas mūsu dziesmu grāmatā arī par to vēsta.

Sagatavošanās

Adventa otrā un trešā svētdienā mēs ieklausāties Jāņa Kristītāja sludināšanā, lai tā sagatavo ceļu, ka varam uzņemt jaundzimušo Jēzu mūsu sirdīs.

Gaidīšana

Adventa ceturta svētdienā varam apstāties pie gaidīšanas aspekta, īpaši pārdomājot evaņģēlista Mateja stāstu par Jāzepu un Mariju. Viss nebija tik vienkārši, viņi turējās kopā un kopā gaidīja bērna piedzimšanu, pārdomājot visus brīnumainos notikumus, kas līdz šim bijuši un, ko Dievs bija viņiem teicis. Viss bija tik vienreizējs.

KRISTUS PIEDZIMŠANAS SVĒTKI

Piedzimšana

24. decembris, Kristus piedzimšanas svētvakars, priecāsimies un atkal no jauna svinēsim faktu, ka Dieva Dēls piedzima no Jaunavas Marijas.

Ganu apmeklējums

Kristus piedzimšanas svētku dienā, 25.decembrī kopā ar ganiem ejam uz Bētlemi raudzīt, kas noticis, ko Tas Kungs līcis paziņot caur saviem eņģeļiem.

Jēzus vārda došana

"Kad astoņas dienas bija pagājušas un bērns bija jāapgraiza, tad Viņa vārdu nosauca: Jēzus, kā to eņģelis bija teicis, pirms Viņš bija iedzimis mātes miesās." Tā raksta evaņģēlists Lūka (Lk.2:21) un tādēļ astoņas dienas pēc Jēzus piedzimšanas svētkiem, kas mums ir 1.janvāris, arī mēs pārdomājam Jēzus vārda nozīmi. Tā Kunga eņģelis pavēlēja Jāzepam: "Tā vārdu tev būs saukt JĒZUS, jo Viņš atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem." (Mt.1:21)

Gudro vīru no austrumiem apmeklējums

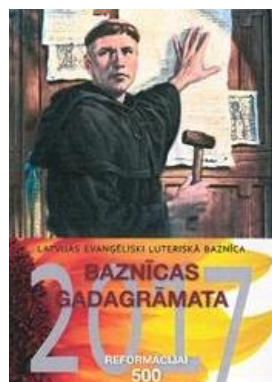
Ja gani bija no Dieva izredzētās tautas, tad gudrie vīri - no pagānu tautas un, tas liecina par Kristus piedzimšanas notikuma nozīmi visām tautām. Tā kā šajā notikumā ir daudz svarīgas lietas, ko pārdomāt, iesaku svinēt Zvaigznes dienu 6. janvārī vai pirmajā janvāra svētdienā.

Svētīgu svētku sagatavošanu un svinēšanu, lai tā palīdz mums piedzīvot Jēzus Kristus piedzimšanas nozīmi!

Baznīcas 2017
gada grāmata

+ Hanss Martins Jensons
Liepājas bīskaps
LA Senāta priekšsēdētājs

Aicinu iegādāties, uzdāvināt un ieteikt citiem mūsu Baznīcas gadagrāmatu. Apsveiciet kādu ar Jauno Baznīcas gadu, uzdāvinot mūsu Baznīcas gadagrāmatu, bet Kristus piedzimšanas svētkos – 'Svētdienas Rīta' abonementu, gan evaņģelizējot, gan ticības stiprinājumam. Savulaik Baznīcas gadagrāmata bija viens no retajiem garīgās literatūras izdevumiem, ko bija atļauts iespiest. Nu jau esam pieraduši pie tā, ka ir pieejama daudz un dažāda garīgā literatūra, tomēr neaizmirsīsim iegādāties arī mūsu Baznīcas gadagrāmatu.

07. decembris

Senāta ziņas . . . Notikumi decembrī

13. decembris

Tikšanās ar Latvijas Republikas
vēstnieku Īrijā Dr. Gintu Apalu

Trešdien, 7. decembrī plkst. 17:30 – 19:00

Lutera Akadēmijā viesosies
Latvijas Republikas vēstnieks Īrijā Dr. GINTS APALS

Tikšanās laikā

- pateicībā pieņemsim vēstnieka dāvinājumu LA bibliotēkai;
- vēstnieka priekšlasījums “Mūsdienu Eiropas drošība: valsts, tauta un starptautiskās struktūras”;
- diskusijas.

Gints Apals ir vēstures zinātņu doktors ar ilggadēju diplomātiskā darba pieredzi.

Aicinām piedalīties gan LA studentus, pasniedzējus, gan ikvienu interesentu.

Lutera akadēmijas (LA) un
Luterisma Mantojuma fonda (LMF)
Adventa laika tikšanās
Baznīcas vēstures interesentiemLA un LMF aicina Baznīcas vēstures interesentus uz
Dr. Mārtiņa Lutera grāmatas **Gribas verdzība** atvēršanu
un Latvijas Baznīcas vēstures semināru
2016. gada 13. decembrī
LA, Rīga, Alksnāja ielā 3

Norises plāns

- 9:30 Grāmatas **Gribas verdzība**
atvēršana un priekšlasījums,
mācītājs Mg. Aleksandrs Bite
- 10:15 pauze
- 10:30 Pirmais seminārs „Vairāki
pietiekoši svarīgi jautājumi par
Latvijas Baznīcas vēstures
pētniecību”, Dr. Voldemārs
Lauciņš
- 11:00 diskusijas
- 11:30 pauze
- 11:45 Otrais seminārs „Nikolajs Plāte:
Luterāņu teoloģija geto”, Mg.
Uģis Sildegs
- 12:15 diskusija
- 12:45 pauze

Dalības maksa seminārā – 2 EUR

Tikšanās laikā par draudzīgām cenām varēs iegādāties
LMF grāmatas.Administratīvo jautājumu veiksmīgākai risināšanai lūdzu
iepriekš informēt par dalību – vlaucinsh@inbox.lv, LA
studentiem – pieteikties LA rektorātā.Helēna Andersone,
LA valdes priekšsēdētāja

Novēlējums Ziemsvētkos – 21. decembra svētki un sesija...

“Mana dvēsele gaida uz To Kungu
vairāk nekā naktssargi uz rīta ausmu.
Jā, tiešām, vairāk nekā naktssargi uz
rīta ausmu.”

(Ps. 130:6)

Psalma vārdi izskan lielā priekā, kas
nāk no svētceļnieku sirdīm. Vai arī
mūsu sirdis pauž šo lielo prieku par
Kristus atnākšanu, vai arī mēs varam
ar līksmību teikt šos psalmu vārdus?
Aicinu pārdomāt šos vārdus, jo
decembris ir mēnesis, kuram ir sava
noteikta dinamika.Mēneša sākumā mēs svinam Adventu
un gaidām uz mūsu Kunga Jēzus
Kristus atnākšanu arī pie mums.
Adventa vainagā dedzam sveces līdz
ar katru jauno svētdienu, izgaismojot
decembra tumsu, un pēc Adventa,
sākas svētki – arī Lutera Akadēmijā.Vēlos atgādināt par **21. decembra
Ziemsvētku pasākumu**, kas notiks
Akadēmijas telpās **plkst.: 17:30**,
iespējams, līdzīgi kā mēs svinējām
Reformācijas svētkus oktobra beigās.**Neaizmirsīsim arī par sesijas laiku:
09.01.2017. – 27.01.2017.** Iedrošinu visus
studentus pabeigt savus mājas darbus (arī
man tie ir!), sekmīgi nokārtot visus
eksāmenus u.c. pārbaudes darbus.Visbeidzot, novēlu gan studentiem,
gan akadēmijas darbiniekiem un
pasniedzējiem gaišus un priekpilnus
svētkus!!! Būsim gatavi, priecāsimies,
jo Kristus nāk pie mums ikkatrā!!!Andrejs Irbe,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students

28.12.2016-01.01.2017

Taizé Rīga 2016

www.taize.fr/lv

Decembra beigās tūkstošiem jauniešu no visas Eiropas dosies uz Rīgu, lai piedalītos Eiropas tikšanās. Tezē kopiena organizē šo tikšanos pēc luterāņu, katoļu, pareizticīgo un baptistu baznīcu ielūguma.

Eiropas tikšanās solis „uzticības svētceļojumā”. Tā nav tikai „vēl viena pasākuma organizēšana”, bet gan centieni kļūt atvērtākiem Evaņģēlija piedzīvošanai.

Ko tas nozīmē mums – rīdziniekiem?

Jaunieši šurp dodas, lai ar vietējiem iedzīvotājiem dalītos savā ticībā, cerībās un jautājumos. Tikšanās komanda no Tezē vēlas strādāt kopā ar baznīcām un vietējām grupām, lai uzņemtu jauniešus pavisam vienkārši, cilvēcīgi un draudzīgi. Tiem, kuri palīdz tikšanās sagatavošanā, būs iespēja iepazīt jaunus cilvēkus no viņu pašu vietējās apkārtnes. Daži mirkli no šīs sagatavošanās pieredzes un tās laikā iepazītie cilvēki var palikt ļoti tuvi arī pēc tikšanās.

Kā es varu ņemt dalību šajā sadraudzībā ar svētcelniem?

Rīgā ieradīsies ap 15 000 svētkuieku, kas mūsu pilsētai ir ievērojams cilvēku pieplūdums, un viņiem visiem vajadzēs vietu, kur atpūsties no dienas skrējiena. Tāpēc no sirds aicinu jūs – rīdziniekus un pie Rīgas iedzīvotājus – neatkarīgi no reliģiskās pārliecības atvērt savu mājokļu durvis, būt viesmīlīgiem un uzņemt svētkuiekus savās mājās – kā nekā ziemas pie mums ir bargas un putenainas.

Līdz šim ir atrastas tikai 650 gulvietas.

**Vai tiešām mēs ļausim 15 000
svētceļnieku salt aukstās un
naksnīgajās Rīgas ielās?**

Kristus saka: “[...] patiesi Es jums saku: ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši.” (Mt. 25:40) un apustulis Pāvils atgādina: “Neaizmirstiet viesmīlību! Jo daži ar to, pašiem nezinot, savos namos ir uzņēmuši eņģeļus!” (Ebr. 13:2) Vai nebūtu jauki, ka arī mēs apņemtos uzņemt “eņģeļus”? – svētceļniekus no tālām zemēm, tādējādi vairotu mīlestību savā starpā un ļoti praktiskā veidā apliecinātu savu ticību, kā arī savu piederību debesu valstībai, kas nāk, būdami Dieva bērni gan vārdos, gan darbos jau tagad!!!

Kas ir nepieciešams svētceļnieku uzņemšanai?

Sirsnīga uzņemšana ir daudz svarīgāka par materiālajiem aspektiem – lai auksto ziemu kompensē jūsu sirds siltums!

Nav vajadzīgs nekas īpašs:

- svētcēlniekiem nav vajadzīga gulta: viņiem būs līdzī pašiem savs matracītis un guļammaiss;
- viņiem nevajadzēs pusdienas un vakariņas: šīs maltītes nodrošinās tikšanās organizatori;
- nepieciešami tikai 2 m² uz grīdas 1 cilvēkam, vienkāršas brokastis un jūsu sirsnība!
- katru rītu ap plkst. 08:00 svētcēlnieki dosies projām, lai piedalītos tikšanās programmā, un pie jums atgriezīsies ap plkst. 22:00.

- 1. janvārī aicinām jūs ielūgt pusdienās uzņemtos cilvēkus, lai iestiprinājušies, viņi varētu doties tālā ceļojumā atpakaļ mājup.

Eiropas jauniešu tikšanās norise nav iespējama bez daudzu vietējo iedzīvotāju atbalsta.

Varat informēt arī citus cilvēkus par šo pasākumu, kā arī aicināt draugus, kaimiņus un pat nepazīstamus cilvēkus uzņemt svētkuļņiekus savās mājās. Palīdzēt var dažādi: iesaistoties mūziķu grupā, tulkojot, pagatavojot tēju, cienastus.... ļoti vienkārši!

Ja vēlaties iesaistīties, lūdzu, sazinieties ar vietējo draudzi vai Tezē sagatavošanās centru:

- tālr.: 67 66 08 77
- e-pasts: info@taizeriga.lv

*Sagatavoja: Andrejs Irbe,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students*

**“Naktī no 31.
decembra uz 1. janvāri
svētceļnieku
atgriešanās
viesģimenēs būs ap
plkst. 02:00, jo plkst.
23:00 vietējās
draudzēs notiks
lūgšana par mieru.”**

Jānis Spudas un brauciens uz Vāciju!

Jānis Spudas,
Lutera Akadēmijas,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students

“Latvijas darba grupas uzdevums bija kritiski izvērtēt katras valsts sniegumu un ieteikt, kas būtu izmantojams tālākajam darbam un uz ko vērst uzmanību.”

Kā sanāca, kā ne, bet pavasarī tiku uzaicināts piedalīties ERASMUS+ projektā „Izglītība ilgtspējīgai attīstībai lauku apvidos Slovākijā, Latvijā, Vācijā, Zviedrijā un Dānijā.” Uzaicinājums nāca no LELB ārlietu nozares. Uz kuru arī atsaucos, jo pats pēc profesijas esmu lauksaimnieks ar specializāciju dārzkopībā un šīs lietas man ir tuvas un kas var būt jaukāks, kā redzēt, kā citās zemēs strādā saimnieki un dalīties pieredzē.

Šis brauciens šajā projektā bija jau otrs. Pirmais brauciens notika šī gada jūnija sākumā un norises vieta bija Slovākija. Kur sanāca kopā projekta nosaukumā minēto valstu pārstāvji. Kopumā ap 20 cilvēku darba grupa.

Projekta mērķis ir izveidot mācību materiālu ilgtspējīgai lauku apvidus attīstībai, kas būtu izmantojami katrā no šīm valstīm. Katra valsts uzstājās ar savām prezentācijām, bet Latvijas darba grupas uzdevums bija kritiski izvērtēt katras valsts sniegumu un ieteikt, kas būtu izmantojams tālākajam darbam un uz ko vērst uzmanību.

Vācijas pārstāvji prezentēja, kā lauku saimniecībā ir iespējams ekonomiski un bioloģiski izaudzēt dārzeņus, zivis, kā arī citus labumus un kāds labums ir apkārtējiem iedzīvotājiem no tā un pašam. Šis cilvēks ir Kristians Kaisers, kurš ar nelieliem materiālu ieguldījumiem izveidojis savu „aquaponiku”, kas Latvijā zināma kā hidrofonika.

Šīs sistēmas būtība ir tāda, ka audzējot un barojot zivis, tās saražo augiem nepieciešamās barības vielas. Un šī sistēma ir saslēgta kopā. Ūdens cirkulē no zivju baseina uz šīm dobēm, kas zināmā laika posmā piepildas un iztukšojas. Kā viņš pats izsakās, tas ir dabīgais filtrs. Šādās dobēs tiek audzētas ap 40 dārzeņu kultūrām, un šāda saimniecība nodrošina gan savu ģimeni, gan kaimiņus un vēl daudzus citus. Vēl Kristianam saimniecībā ir ap 20 bišu saimēm. Un visa šī produkcija tiek realizēta, kā bioloģiskā produkcija.

“Jau iepriekš minētais Kristians, realizēja projektu, kura rezultātā bēglis Mustafā no Sīrijas, ir apguvis meža stādīšanu, apiešanos ar motorzāģi un tagad ir praktikants viņa aquaponikas saimniecībā. Gribētos vēl piebilst ka Mustafā ir kļuvis par kristieti un savā dzimtenē netaisās atgriezies.”

Vēl šinī saimniecībā interesanta lieta ir elektroapgāde. Tā tiek nodrošināta ar saules baterijām, kas novietotas uz mājiņas (karavānas) jumta, neliels vēja ģenerators un šī enerģija tiek uzkrāta aptuveni 40 gadus vecā akumulatorā, kas nākusi no kara zemūdenes.

Kopumā varētu teikt, ekonomiski, veselīgi, lietderīgi. Ekonomika ir ekonomiska. Ir redzams, ka visprimitīvākajos apstākļos ar minimāliem līdzekļiem, liekot lietā savas un citu zināšanas var paveikt daudz.

Vācu grupa prezentācijās arī parādīja, ka ir vērts rakstīt arī mazus, nelielus projektus. Piemēram, par soliņu izveidošanu un izvietojumu dabas parkā. To dara projektos iesaistītie jaunieši un arī bēgļi, kuriem tā ir izglītošana par dabu, gūst iemaņas un prasmes dažādos darbos.

Slovākijas prezentācijas arī tika balstītas uz praktiskām lietām. Vasaras braucienā uzstājās vietējais bioloģiskais saimniekotājs, kurš stāstīja par savu saimniekošanu, plusiem, mīnusiem, problēmām ar ko saskaras, kas neko daudz neatšķiras no Latvijas bioloģisko saimnieku problēmām. Šis saimnieks bija interesants ar to, ka audzēšana un lauka apstrāde notiek ar agrocirkuliem. Tas nozīmē, ka dobēs un augu izvietojums dobēs ir aplveida spirālveidīgi un tā pat arī notiek augu kopšana, aplveidīgi. Šajā tikšanās reizē sovāki savu intelektuālo pienesumu papildināja ar saimniecību, kura audzē ābolus un tos pārstrādā.

Bet šeit atkal sava īpatnība ir tāda, ka augļukoku veidošana un kopšanu veic apmācāmie interesenti. Cilvēkiem tiek mācīta ābeļu audzēšana un kopšana un gala produkts šajā saimniecībā ir iegūtā ābolu sula.

Attēlā: Agrocirkulis

Zviedru delegācija nāca klajā ar izveidotu materiālu par to, kā taupīt enerģiju ēkās. Ir izveidotas anketas/darba lapas (cheklist), kurās samērā sīki un smalki tiek izpētīts, kam tiek izmantota telpa, cik intensīvi, dienas gaismas intensitāte, elektroenerģijas avoti, siltuma avoti, siltinājums, temperatūras nepieciešamība, siltuma enerģijas patēriņš gadā, izmaksas un daudzas citas lietas, ko apkopojot izvērtē energoefektivitāti un to kā var uzlabot situāciju un veikt monitoringu.

Līdzīgas anketas ir arī transportam un šoferiem, ar kuru palīdzību tiek pētīti un vērtēti cilvēku pārvietošanās paradumi un nepieciešamība, kā arī braukšanas maniere, degvielas patēriņš un citi faktori.

Savukārt dāņu grupas pārstāvji nāca klajā ar savām domām kā taupīt enerģiju un resursus. Tika prezentēts materiāls par to, kādas apkures sistēmas un kāda tipa ēkām būtu piemērotas. Tabulā tika apskatīti tādi apkures veidi kā granul katli, zemes siltumsūkņi, gaisa siltumsūkņi, un saules kolektori. Un attiecīgi izpētīts cik piemērots katrs apsildes veids ir piemērots dažāda tipa un intensitātes ēkām, kā piemēram, dzīvojamai mājai, ēkām, kur apsilde nepieciešama reizi nedēļā vai pat retāk, baznīcām un tamlīdzīgi.

Arī šeit protams ir ņemami vērā daudzi un dažādi faktori, gan klimatiskie, gan ekonomiskie, gan arī politiskie.

Mums, latviešu delegācijai, vērtējot prezentācijas, nācām pie secinājuma, ka vairāk vai mazāk katras valsts devums šajā mācību materiālā, neatkarīgi no katras valsts politiskajiem un ekonomiskajiem apstākļiem, ir vērā ņemamas, uzlabojot gan savu dzīves, gan arī apkārtējo dzīves kvalitāti – gan savā privātajā, gan arī savā tuvākajā apkārtnē. Izdarot citiem labas lietas, mēs tās varam arī mācīt citiem cilvēkiem. Kopā ar šīm lietām mēs rūpējamies par apkārtējo vidi, un tas arī būtu mūsu pienākums, jo pāri visam to visu mums ir devis Dievs un mums par to arī būs jāatskaitās.

Bez darba protams bija arī atpūta un izklaides. Atpūta bija gan fiziska, gan garīga. Vairāk vai mazāk pārtraukumos bija domu apmaiņa, tā teikt socializācija, kur tika parasti apspriestas dažādas tēmas – gan sociālas, gan politiskas, bet parasti tās ātri apsīka un tad tika apspriesta kalpošanas tēma.

Garīgā atpūta bija ikdienas vakara svētbridis, kur katru vakaru svētbriža vadītājs bija no citas valsts. Šajā sakarā arī bija interesanta pieredze. Bija sajūtams, ka svētbriža laikā visi bez problēmām saprata šo Dieva mīlestības valodu, kurā Viņš uz mums runāja gan caur rakstiem, gan caur dziesmām. Piemēram, nevienam nesagādāja nekādas problēmas "Dievs Kungs mūsu gaišā pils" nodziedāt dāņu valodā.

Izklaides bija ekskursijas pa apkārtni un tuvākajām pilsētām 50 kilometru rādiusā.

Pirmajā dienā mēs iepazinām Bad Dūben pilsētīņu. Tā atrodas aptuveni 40 km attālumā no Leipcigas, ap 8000 iedzīvotāju, un izveidojusies aptuveni X.gadsimtā. Samērā klusa un mierīga, Mulde upes krastā. Caurceļojuši daudzi slaveni cilvēki, kā Adolfs Gustavs un protams arī Mārtiņš Luters. Dzīvojam tur visu nedēļu.

Nākamajā dienā mūsu ekskursija veda uz netālo Lubast ciemu, kur apmeklējām kokogļu ražotni. Saimnieks izstāstīja, ka savu darbu šajā firmā uzsācis kā parasts strādnieks un 15 gadu laikā izaudzis par firmas īpašnieku.

Attēlā: Kokogļu ražošanas īpašnieks

“Garīgā atpūta bija ikdienas vakara svētbridis, kur katru vakaru svētbriža vadītājs bija no citas valsts. Šajā sakarā arī bija interesanta pieredze. Bija sajūtams, ka svētbriža laikā visi bez problēmām saprata šo Dieva mīlestības valodu, kurā Viņš uz mums runāja gan caur rakstiem, gan caur dziesmām.”

***“Vieta interesanta ar iespaidīgajiem rakšanas agregātiem, kuri ir tikai pieci, bet to svars un izmēri ir, maigi teikts, lieli. Lielākais agregāts, kas tur atradās ir 1980 tonnas smagais, 30 m augstais un 125 m garais „Gemini”.*”**

Attēlā: Kokogļu ražošanas krāsnis

Neizpalika arī pusdienas, kas protams tika pagatavotas uz turpat saražotajām un ar rokām frakcionētajām ogleņiem. Apgrozījums nav liels, bet šī lieta saimniekam patīk un ģimeni arī pilnībā nodrošina.

Nākamās dienas ekskursija mūs aizveda uz vietu, kur vēl pavisam nesen tika iegūtas brūnogleš. Šo nelielo pilsētiņu sauc „Ferropolis”. Šeit apskatījām šo brūnoglešu raktuvi un to kas tagad tur atrodas. Katram rakšanas agregātam ir dots vārds. Viņi visi darbojās ar elektrību un vienu tādu apkalpo tikai 3 – 8 cilvēku liela komanda. Šobrīd šie agregāti ir izvietoti apkārt arēnai, kurā tiek rīkoti dažādi kultūras pasākumi un uzstājas dažādas mūzikas grupas, kuras nereti šos „monstrus” izmanto kā skatuves papildinājumu.

Attēlā: Fonā redzams lielais Gemini un vidējā lieluma Mosquito

Attiecīgi transformatora ēka ar vadības pultī un tur esošo ekspozīciju bija interesanta ar to, ka tur redzami gan izrakte mamuta kauli, gan elektrības slēdži divu cilvēku augumā, gan arī visādi citi ikdienas darba piederumi.

Pēdējā ekskursija bija uz visiem luterāņiem labi zināmo Vitenbergas pilsētu. Protams, ka gida stāstītais grozījās ap un par Luteru un viņa darbību.

Tika apmeklēta gan krāšņā baznīca, gan jaunizveidotais parks, kura centrā ir Lutera roze un apkārt ir sastādīti ziedotāju koki. Apmeklējām arī māju, kur dzīvoja Luters ar savu sievu, bērniem un izmitinātajiem studentiem, kam nebija kur palikt. Nereti šajā ēkā pat dzīvojuši ap 60 cilvēkiem.

Attēlā: Māja, kur dzīvoja M. Luters

Vieta skaista, interesanta, dzīvojuši ļoti daudzi gudri un slaveni cilvēki. Pilsēta gatavojas reformācijas 500 gadadienai. Bet es personīgi tā īsti nesapratu, varbūt gida dēļ, varbūt valodas dēļ. Vai Kristus arī šajā pilsētā dzīvo?

Pastrādājuši bijām, atpūtušies bijām. Atlika vien sirsnīgi atvadīties un doties uz mājām. Mājupceļā bija iespēja palidmašīnas logu vērot lielo pilnmēnesi, baudīt uzkodas, bet baudot uzkodas aizdomājos par nesen vienā lekcijā dzirdēto. Par to, ka nevajag kaut ko darīt, ja cilvēki to var pareizi nesaprast. Lidmašīnā, kad saņēmis maltīti, pirms tās notiesāšanas Dievam vajag pateikties, bet krustu varbūt labāk nemest – ne tā sapratīs!

*Piedzīvojumā dalījās
Jānis Spudas,
Lutera Akadēmijas,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students*

***“Pilsēta gatavojas reformācijas 500 gadadienai. Bet es personīgi tā īsti nesapratu, varbūt gida dēļ, varbūt valodas dēļ. Vai Kristus arī šajā pilsētā dzīvo?”*”**

Studentu pārdomas par ...

THE GLOBAL
LEADERSHIP SUMMIT
August 11-12 2016 • willowcreek.com/summit

***"Trīs īpašības, kas
piemīt "ideālajam
komandas
spēlētājam":
pazemība; degsme un
gudrība (kā
emocionālā
inteliģence). Liek
aizdomāties par sevi,
ko vajag uzlabot, ko
atrast - manā
gadījumā, kas ir mana
degsme."***

(Patriks Lencioni,
Bestselleru autors, "The
Table Group" dibinātājs)

***"Reliģija ir tā, kas liek
"darīt" kaut kādas
lietas, lai apmierinātu
savu dievu. Savukārt
kristietība ir tā, kur
Jēzus Kristus jau ir
izdarījis visu mūsu
vietā, kamdēļ mēs
Dievam esam tīkami."***

(Bils Haibelss,
Vilovkrīkas draudzes
dibinātājs un mācītājs)

GLS konferencē šogad piedalījies pirmo reizi, jo vēlējos noskaidrot, kas tas vispār ir. Pirms tam biju dzirdējis ļoti atšķirīgus viedokļus, tamdēļ nolēmu šogad piedalīties.

Uzskatu, ka ikvienam kalpotājam ir nepieciešams piedalīties šādā konferencē, jo tas motivē cilvēkus darboties. Redzot tik daudz piepildītu sapņu un ieceru, kā arī profesionālu vadītāju, jāsecina, ka kalpošanas darbs draudzēs nav iespējams bez kompetenta vadītāja, kam ir pieredze un iemaņas, lai sekmīgi tiktu nodrošināts draudzes darbs visās kalpošanas nozarēs.

Taču jāatzīmē, ka vienīgais un patiesais draudzes veidotājs un darbu darītājs ir Dievs. Pirms mēs uzsākam savu kalpošanu draudzēs mums ir jāapzinās, ka sākot ar pavisam vienkāršām un ikdienišķām lietām, kā piemēram, kafijas galda klāšana jauniešiem, zupas virtuves organizēšana, vai veco ļaužu mājapmeklējums sākas ar lūgšanu, ar sarunu, kurā mēs vērsamies pie Dieva, un lūdzam, lai ne mūsu, bet Viņa prāts notiek. Lai Viņš mūs svētī mūsu kalpošanā, lai Viņš dod palāvību paveikt visus iecerētos darbus, lai Viņš mūs vada, jo bez Viņa mēs paši savā spēkā nespēsim ne nieka!

GLS konference man deva pārliecību, ka mēs katrs varam būt noderīgi kalpošanas amatā ar tām dāvanām, kas mums katram ir dotas no Dieva. Ka Dieva spēkā mēs varam paveikt absolūti neiespējamus un neticamus lietas, ja ticībā savu cerību liekam nevis uz sevi, bet uz to Kungu! Arī mūsdienās notiek brīnumi, ja patiesā uzticībā palaujamies uz Dieva Vārdu, tad debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi un mēs ieraugām, cik brīnišķīgi Dievs darbojas mūsu katra viena dzīvēs!

Liels paldies tiem cilvēkiem, kuri atbalstīja mūs studentus, lai mēs tiktu uz šo konferenci un paldies Lutera akadēmijai.

Manas pārdomas ir samērā dalītas par šo. Ļoti priecājos, ka neesmu par to maksājis, jo aizņemtais laiks (atvaļinājuma diena) jau ir bijusi pietiekoši "laba cena". Šīs lekcijas varam noskatīties arī pēc tam "online" lejupielādējot. Nebija diskusijas par šīm tēmām uz kurām biju ļoti nokoncentrējies.

Pāris no lekcijām, kā par PR kampaņu kādam mācītājam (draudzei) vai kādai grāmatai laikam nevarētu nosaukt un nožēloju, ka negāju vienkārši ārā un nerunājos ar cilvēkiem, bet sarunās sapratu, ka citus tieši bija uzrunājušas tās lekcijas – tā kā tas ir mans individuālais viedoklis.

Liels prieks bija satikt tik daudz sen neredzētus cilvēkus no kristiešu vidus un iepazīties ar jauniem.

Pāris lekcijas priecāšos kādā brīvā brīdī vēlreiz mazā grupā pārskatīt un padiskutēt!

Ir ļoti šaura robeža starp motivēšanu un manipulāciju.

Pievērst uzmanību savai patmīlībai. Ak, tad tu neesi patmīlīgs? Kas ir pirmais, ko tu meklē bildē? Un pašņus (selfijus) tu jau arī noteikti netaisi!

Nekad neteikt padotajam: "Pat tu to vari!" vai "Kāpēc tad es tevi šeit atvedu?"

Piešķirt cilvēkiem vērtību. Dievs piešķir vērtību visiem cilvēkiem arī tiem, kas man nepatīk! Kādu vērtību es varu dot cilvēkiem, kurus šodien satikšu? Saskatīt cilvēkos "veselo" daļu (plusus - labās īpašības) nevis koncentrēties uz trūkumiem. Jābūt priecīgam savā darbībā.

“Esi cilvēks. Šī vārda vistiešākajā nozīmē un nebaidies no tā iziešanām sekām.”

GLS apstiprināja: sekot Dieva sapnim par sevi, uzzināt šo sapni. Tas nav Dieva sapnis, ko es varu paveikt viens pats – bez Dieva – saviem spēkiem. Tas nozīmē divvirziena ceļu – investēties pašam Dievā, lai investētu citos cilvēkos.

Vislielākās pārdomas manī raisīja Melindas Geitsas saruna. Viņas atziņa – “Visām dzīvēm ir vienlīdzīga vērtība!” lika aizdomāties un izdarīt sev nozīmīgus secinājumus. Labdarības projektu koordinēšana, sociālās sirdsapziņas veicināšana un veiksmīga naudas plūsmas organizēšana ir tās lietas, kas ir viņas ikdiena, kas liek virzīties uz priekšu un būt patecībā Dievam par šo doto iespēju!

Otra lieta, kas deva vielu pārdomām – sapnim vienmēr ir jābūt lielākam par Tevi pašu! :)

Paldies Akadēmijai par doto iespēju apmeklēt šo konferenci, jo katrs viesis deva kādu vērtīgu atziņu!

Vadības ilūzija

- smadzenes nestrādā, ja esi viens;
- nieiegrimt neīstajā labumā: tīkssmināšanās par sasniegumu pieaugumu, interneta, spēļu atkarība, cukurs, saldējums u.tml.
- ātrums vs. dvēsele - dvēsele visu laiku nevar tikt līdz mūsdienu dzīves ātrumam, ir jāsaprot, kad vajag piebremzēt, vai, kad jau ir par vēlu, paņemt pauzi - būt lūgšanā ar Dievu.

Ir jābūt patiesam, atklātam pret saviem kolēģiem, jāsaņem kā ir, nedrīkst neko slēpt. Tieši zemūdens akmeņi ir jāuzrāda!

Atziņas no intervijas ar bīskapu T.D. Džeiksu:

- palīdzēt atšķirīgajiem (ne tādiem, kā es pats; ne saviem tuvuļiem; ne draugiem; ne tādiem, kas ir man līdzīgos apstākļos);
- izkāpt no komforta zonas;
- atklāt savus talantus un dot tos citiem, dalīties, dot tālāk;
- Kādi cilvēki ir man apkārt? Ja no viņiem jūtu apdraudējumu, tad jāapzinās sevi un jāaug tālāk, nevajag stagnēt. Tāpēc ap sevi jāpūlcina “attīstītāki” cilvēki, kas man palīdz augt, mani motivē, rosina manī degsmi.

“Если вокруг тебя все козлы, тогда ты центральный!” (Gunvaldis Vēsmiņš)

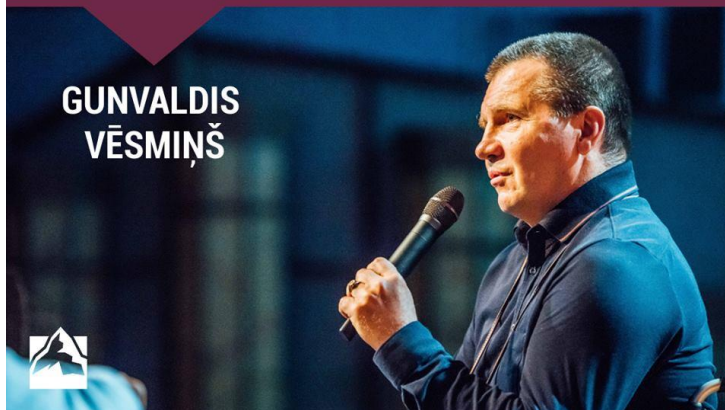
Lektors Vilfredo De Hesus – Kultūras mainīšana.

Pievērst uzmanību kā tiek reaģēts uz kultūras mainīšanos. Vilfredo De Hesus min četrus veidus kā cilvēku reaģē uz kultūras maiņu: pielāgošanās; pretošanās; norobežošanās un iesaistīšanās. Svarīgi ir nevis piekāpties, pretoties vai atkāpties, bet tieši iesaistīties! Saprast kā es ar savu arodu varu kristīgo kultūru iesaistīt laicīgajā kultūrā. Man kā dīdžejam pirmie soļi noteikti būtu savā setā iekļaut kādu kristīgās mūzikas gabalu.

“Если вокруг тебя все козлы, тогда ты центральный!”
Gunvaldis Vēsmiņš,
Uzņēmējs

“Labās idejas rodas vienmēr, kad esi “relaksēts”: dušā, skrienot, rokot bedri, sarunās ar draugiem u.tml. Kā ir ar mani? Kāds ir mans dzīves apmierinātības līmenis, skalā no 1 – 10?”

Labs darbinieks ir tāds, kam ir interese un degsme. Tāds, kas grib darīt, kas meklē, ko darīt, nav vienaldzīgs pret uzdoto. Tāds, kas nāk ar ierosinājumiem un darbojas pats.

Ar pārdomām dalās
Lutera Akadēmijas studenti!

Kur rast motivāciju ikdienai?

Katru dienu, ko piedzīvojam šeit un tagad, esam lielas un raibas izvēles priekšā – ko skatīt, ko klausīties un ko baudīt no visa plašā piedāvājumu klāsta. Jautājums vienmēr ir tikai viens: kas no visa, kas tiek piedāvāts, ir labs, tīkams un svētīgs man? Uz to laikam katram pašam jāatbild, bet šoreiz par citu – par Motivācijas nometni LA studentiem Saldū.

Motivācijas nedēļa, kā izrādās, bijis jau kādu laiku lolots sapnis, kas nu pēc ilgāka laika ir īstenojies šogad, un tā no 24.11. līdz 26.11., mums, dažādu kursu Luterā Akadēmijas studentiem, bija iespēja piedalīties un izbaudīt visu, ko piedāvāja šī nometne. Katram no mums tās bija īpašas dienas, īpašas ar kaut ko savu, pat vairāk – tās bija īpašas stundas, ko piedzīvojām vienu pēc otras – gan klausoties dažādu lektoru lekcijas, gan esot kopā sadraudzībā, gan kopā lūgšanās un slavēšanā, gan kopā sarunās un vienkārši esot līdzās viens otram. Un nu – nedaudz par to, kas notika nometnē un ko tajā darījām.

Nometnē ieradāmies ceturtdienas pievakarē, kur mūs sagaidīja Sv. Gregora kristīgās misijas centra direktors - mācītājs Raimonds Mežiņš. Te atkalredzēšanās un satikšanās prieks, te pie tējas un kafijas omulīgas sarunas par un ap daudzajām un dažādajām draudzēm, pie kurām piederam katrs, kas šajā vakarā te bijām sabraukuši, mērojot garāku vai īsāku ceļa posmu. Šajā vakarā 1. kursa studenti klausās mācītāja Rinalda Granta lekciju „Mācīšanās aplis”, pēc lekcijas dalīdamies liecībās – par tiem piedzīvotajiem ticības

brīžiem, kas likuši mainīties sirdīm un kaut nedaudz tuvoties Dieva mīlestības noslēpumam.

Tas šajā vakarā vēl nav viss, ko iepazīstam - šovakar seko sadraudzība ar Liepājas diacēzes bīskapu Hansu Jensonu, kura dzīvesstāsts ir viena liela liecība nevis par cilvēciskām nejaušībām, bet par „Dievjaušībām” - kā vadot starp daudzajām cilvēciskajām izvēlēm, Dievs atrod veidu un ceļu, kā izredzēto aicināt savā nodomā un kalpošanā. Kā apliecina Sak. 16:9 - „*Cilvēka sirds izdomā sev ceļu, bet vienīgi tas Kungs pašķir viņa gājumu.*” Vakaru noslēdzam ar nakts lūgšanu, kas liek apklust domām, vārdiem un darbiem, atgādinot to, ka tāpat kā dzīves sākums, arī gals ir Dieva rokās. Tik liels ir Dievs! un Viņa priekšā apklustam, lai dusētu mierā, palāvībā un drošībā. Šī nakts pār mūsu galvām klāj zvaigžņotu debesjumu - kā lielāko un skaistāko Dieva mīlestības apliecinājumu cilvēkam.

Piektdienas rītu iesākam ar dievkalpojumu Saldus M. Luterā baznīcā, tā svētot šo dienu un ieliekot to Dieva rokās. Tam seko mācītāja Arta Eglīša un mācītāja Rinalda Granta lekcija „Aicinājums”, kurā tiekam rosināti arvien meklēt un izzināt patieso aicinājumu savā ticības ceļā. Tai seko LA rektora arh. Jāņa Vanaga lekcija par dažādajiem Sv. Rakstu lasīšanas veidiem, kā iepazīt Rakstu patieso dziļumu un sajūst īpašu Dieva pieskārienu caur vienu no lasīšanas veidiem – izteles kontemplāciju, ko nedaudz iepazīstam arī praktiski. Sekundes virknējas minūtēs, minūtes – stundās; tā diena steidzas, bet mēs to nepamanām... līdz klāt ir laiks pusdienas lūgšanai. Cik daudz laba un svētīga mums būtu ļauts piedzīvot ikdienā, ja dienu no dienas pirmajā vietā arvien mēs liktu mūsu Kungu – Jēzu Kristu un būtu ar Viņu kopā gan rītos, gan dienvidū, gan vakaros. Lūgšanā paceļam savas

sirdis pateicībā uz mūsu Kungu! Tad seko A. Eglīša turpinājums lekcijai „Aicinājums”, kurā praktiski noskaidrojam, kas aktuāls mūsu kalpošanā ir šobrīd katram no mums. Interesantas, neparastas, bet ļoti precīzas ir dažādās atklāsmes un atbildes, ko saņemam, katrs personīgi izanalizējot piedāvātās aicinājuma kartītes. Ar to, cik dažādi esam kā cilvēki un cik dažādos un neparastos veidos varam kalpot Dievam, vēlāk atklājas sadraudzības aplī ar NBS kapelānu Uģi Brūkleni. Bet pirms tam – vēl laiks pārdomām un sarunai ar garīgajiem vadītājiem, kurā būtiski ir noformulēt savu izvēli studijām LA, apzinoties tās lietas, kas iedrošina studēt, gan apzinoties to, kas rada bažas un nedrošības sajūtu.

„Mācekļība” - tāda ir lekcijas tēma, ar ko vakara gaitā mūs iepazīstina R. Mežiņš. Tas, kas šo lekciju padara dzīvu un ļoti spilgtu, ir dzīvās, ticības ceļā piedzīvotās liecības par katru no septiņiem mācekļības principiem. To, cik ļoti svarīgs ir cilvēks cilvēkam īstajā brīdī un vietā, ticības ceļa iesākumā - savā liecībā atklāj evaņģēlists Māris Gross. Viņam nozīmīgs ir bijis R. Mežiņa garīgās līdzgaitniecības laiks, kad piedzīvotas gan šaubas, gan neticība sev, un tomēr iedrošināts un atbalstīts palicis ticībā un garīgo meklējumu ceļā, lai īstajā laikā un īstajā vietā kādreiz jau pats varētu būt par garīgo iedrošinātāju kādam citam.

Arī šī diena rimti un lēnām tuvojas noslēgumam... atlicis vēl sadraudzības aplis un vakara lūgšana. Līdzīgi kā Jēzus aicina katru no mums kļūt par cilvēku zvejniekiem,

tā arī sadraudzības aplī U. Brūklens pamudināti pinam tīklu, kurā katrs esam ieausti ar to, kas esam, kādi esam un kurp ejam. Šajā vakarā piedzīvojam lielāko no atklāsmēm, kad vārdi, kas stāv rakstīti – vienā mirklī kļūst ļoti dzīvi un sevi apliecinoši – Dievam nav svarīgi, cik pareizi, cik gudri, cik augsti mācīti, cik jauni vai cik veci esam – Viņš katru atrod savā laikā un savā vietā un katru, tieši tādu arī aicina. Tieši tāpēc - te - Motivācijas nometnē, vēl vairāk - LA, - arī esam tik dažādi un tomēr tik līdzīgi – līdzīgi savā ticībā un pašāvērbībā. Vēl pateicībā par visu, ko esam šajā dienā piedzīvojuši, paceļam savas sirdis uz Kungu, to slavējot, un lēnām ļaujam šai dienai

norimt. Kā visas labas lietas dzīvē, arī Motivācijas nedēļa lēnām un tomēr tuvojas noslēgumam.

Klāt sestdienas rīts, ko iesākam ar rīta svētbrīdi, kuru vada U. Brūklene. Šajā dienā vārds tiek dots pašiem LA studentiem, kas mūs iepazīstina ar saviem priekšlasījumiem Vecajā Derībā. Pēc studentu priekšlasījumiem raisās diskusijas, ko vada mīļā, erudītā Sv. Rakstu pazinēja un izzinātāja, pasniedzēja, mg. theol. Laila Čakare. Motivācijas nometni noslēdzam Sv. Jāņa baznīcā ar dievkalpojumu, kuru vada šīs draudzes mācītājs Guntis Apriķis. Brīnišķīgs ir šis kopā svinētais dievkalpojums Dievam par godu, kurā

roku rokā dažādās kalpošanās līdzdarbojas mūsu nometnes dalībnieki! Liels ir Dievs un liels ir viss, ko Viņš dara – manā, tavā un katra dzīvesgājumā - ja vien tam ļaujamies, ticam un pielūdzam To!

Šī pasaule mūs kārdina un piedāvā daudz un dažādus veidus, kā apskurbt no it kā laimes, ko piedāvā šovi, izklaides, adrenalīna azartspēlēs. Kur paliek cilvēka dvēsele visā tajā? Lielākais un labākais šeit un tagad - meklēt To Kungu savās domās, vārdos un darbos, un Viņš ļaus iepazīt patiesu prieku un laimi savā sirdī. To piedzīvojam šajā nometnē – esot vienoti daudzi un dažādi locekļi vienā patiesā miesā – Jēzū Kristū.

Mīļš paldies, visiem un katram ikvienam, kas netaupot savu laiku un pūles darīja iespējamu šo svētīgo nometni mums, kas esam savas ticības un kalpošanas meklējumu ceļā!

Mīļš paldies Sv. Gregora skolas komandai, kas tik sirsnīgi, gādīgi un mīļi mūs uzņēma un rūpējās par mums!

Mīļš paldies, katram ikvienam, kas piedalījās šajā nometnē, jūsu līdzdalība darīja iespējamās šīs dienas un ļoti īpašas!

Paldies, ka bijāt un uzdrošinājāties!

Pateicība Dievam! - par visu, ko saņemam un baudām – ticībā cerībā, mīlestībā!

Mīlestībā un pateicībā,

Inga Stonka,

Draudžu darbinieku programmas,

1. kursa studente

Studenti par... MOTIVĀCIJAS NOMETNI:

24.11. – 26.11.2016.g.

Paši studenti par motivācijas nometni daloties, min vairākas lietas, kas bija vērtīgākais no visa, kas tajās dienās piedzīvots; kas īpaši palicis atmiņā, prātā un sirdī no dzirdētā šajā nometnē; un tika izteikti arī vairāki vēlējumi un ieteikumi, domājot par līdzīgu nometni turpmāk.

Konkrētas aktivitātes, kas bija vērtīgākais no visa, kas tajās dienās piedzīvots:

- Individuālā saruna ar garīdzniekiem (īpaši bīskapu Hansu Martinu Jensonu);
- Uģa Brūklens "tīkls" - tīkla piedomāšanas knifīšs, citu iepazīšana (skype'riem – tiem, kas pārsvarā mācās un ir klātesoši lekcijās caur skype);
- sadraudzība (pleca sajūta):
 - pingpongs ar mācītāju Grantu;
 - iemaldīšanās saldinieku "vīru vakarā";
- "izraušana" no ikdienas;
- rīta un vakara kopējās lūgšanas un beigās dievkalpojums;
- nometnes tēma: Aicinājums;
- Patika priekšmeti (izteikti temati);
- "mācīšanās aplis" pie Granta.

Atziņas (teoloģiskas, cilvēcīgas, garīgas, praktiskas...), kas īpaši palicis atmiņā, prātā un sirdī no dzirdētā šajā nometnē:

- kafijas DAUDZUMS; ļoti labs ēdiens;
- arhibīskapa Jāņa Vanaga lekcijas praktiskā daļa (vajadzētu pilnā formā iziet cauri);

Arta tests par dāvanām – ir dažādas dāvanas un katram jāatrod savu īsto vietu.

Vēlējums, ieteikums, domājot par līdzīgu nometni turpmāk:

- "ekstrēmā" nometne – piemēram, mežā!!!
- nometne ar sakopšanas elementu (kādu no LELB īpašumiem);
- jāplāno nometne krietni laicīgāk, lai var braukt visi;
- sevis virzība darbam baznīcā, apzināt kalpošanas iespējas (dzīvie piemēri):
 - ko nozīmē būt:
 - diakonijā;
 - sociālajam darbiniekam;
 - mācītājam ar 30 EUR algu;
 - kalpot pie robežas.

Viedokli izteica:
Lutera Akadēmijas
studenti

Nometnes bilžu albums....

VD – kā Israēls no vienas ģimenes kļūst par tautu un pazudušās ebreju ciltis – II

Zināms, ka Svētajos Rakstos nekas nav "tāpatās", bet katram stāstam un pat atsevišķam vārdam ir sava nozīmē, bieži vien skatāma dažādos slāņos un kontekstos. Iepriekš palikām tajā Svēto Rakstu vietā, kur Mozus izveda savu tautu no Ēģiptes uz apsolīto zemi, un daudzus mūsdienu pētniekus ir interesējis aprakstīto notikumu vēsturiskums. Ievērojamās zīmes bija tik neparastas un būtu dabiski, ka stāsts par tām nonāktu kādās Ēģiptes vai kaimiņvalstu hronikās, un ka 3 miljonu tauta vienā lielā grupā nevarētu 40 gadus ceļot pa tukšnesi, neatstājot nekādas pēdas, ko arheologi kaut kad neatraktu.

Viena no daudzsoļošajām versijām saistīt biblisko Jekaba cilti ar vēsturiskiem aprakstiem par iecelotājiem no Kanaānas saistītās ar Ēģiptes vēsturnieka Manetho aprakstītajiem Ēģiptes iekarotājiem un valdniekiem Hyksos, ko viņš tulkoja kā "karaļu gani". Tomēr līdz mūsdienām vēsturnieki jau pilnībā noliedz šādu iespējām.

Hyksos bija Palestīnas izcelsmes – 15. dinastija, kas valdīja ziemeļu Ēģiptē (c 1630-1523 BC).

Nosaukumu Hyksos tika lietots Ēģiptes vēsturnieks Manetho (ap 300 BC), kas, saskaņā ar ebreju vēsturnieku Flavius Josephus (ap 100 AD), tulkoja kā "karaļu-gani", tādēļ Flavius identificēja Hyksos ar Bībeles ebrejiem.¹ Diemžēl, mūsdienu vēsturnieki izslēdz šādu iespēju²:

"Vairums Bībeles pētnieku, nekontrolējot visus datus, tomēr atzīst šo neatbilstošo tulkojumu par

amatu Hyksos

identifikācijai ar kļēdīgu

cilšu ganiem un ar

Bībeles stāstu, pat

neatkarīgi no tā, ka

Jāzeps un viņa brāļi – lai

kādu labvēlību viņi

atrada Ēģiptē, noteikti

nenāca kā iekarotāji.

Tagad ir zināms, ka

Manetho lietotais

"Hyksos" ir Senās

Ēģiptes termins, kas

patiesībā nozīmēja

"valdnieki no svešām

zemēm." Kopš Hyksos, kļūstot par Ēģiptes valdniekiem, pieņēma ēģiptiešu valodu,

mēs par viņiem zinām, galvenokārt, tikai caur transliterētiem personvārdiem. Viņi,

šķiet, ir bijuši etniski jaukti, jo starp personvārdiem sastopami semītu, hūriti³, un

indoeiropiešu vārdu elementi. Tas, ka viņi ieviesa kaujas ratus, veicināja pilsētu

izaugsmi, politisko centralizāciju un feodālo noslāņošanos vispār diskreditē

priekšstatu, ka viņi bija ganu nomadi. Arvien vairāk tiek uzskatīts, ka Hyksos bija

daļa no plašas hūriti tautu migrācijas, ko vadīja indoeiropiešu valdošais slānis un

kas agrīnā otrajā gadu tūkstoši BC izplatījās pa auglīgā pusmēness augšējo daļu,

un apņēmis uz austrumiem pāri Tigras upei un uz dienvidiem caur Siriju un

Palestīnu. Tātad Hyksos ir galvenokārt politisks apzīmējums tiem migrantiem, kam

bija izdevies iekļūst Ēģiptē un izveidot faraonu dinastiju periodā pēc Vidus

Karalistes politiskā pagrimuma."

Līdz šim visi pūliņi atrast liecības vai arheoloģiskus artefaktus, kas apstiprinātu

Bībeles Exodus versiju līdz šim, diemžēl, ir izrādījušies neveiksmīgi. Atskaitot

iepriekšējā daļā minēto faktu par pētnieku atrastajām liecībām uz alu sienām Ēģiptes

raktuvēs, kas liecina par proto-semītu tautu klātbūtni, kuras savām vajadzībām

izveidoja un sāka lietot pēc pētnieku domām pasaulē pirmo fonētisko alfabētu, kas

veidojās kā hieroglifu vienkāršoju. Tādēļ pētnieki sāk izteikt domu, ka Bībeles

stāsts par Ēģiptes ceļojumu simboliskā veidā atspoguļo kādus citus vēsturiskus

notikumus un slāņus, kuru vēsturiskais pamats sakņojas ebreju tautas trimdas laikos

Babilonā.

Figure 1 Israēlu cilšu sadalījums Kanaānā.

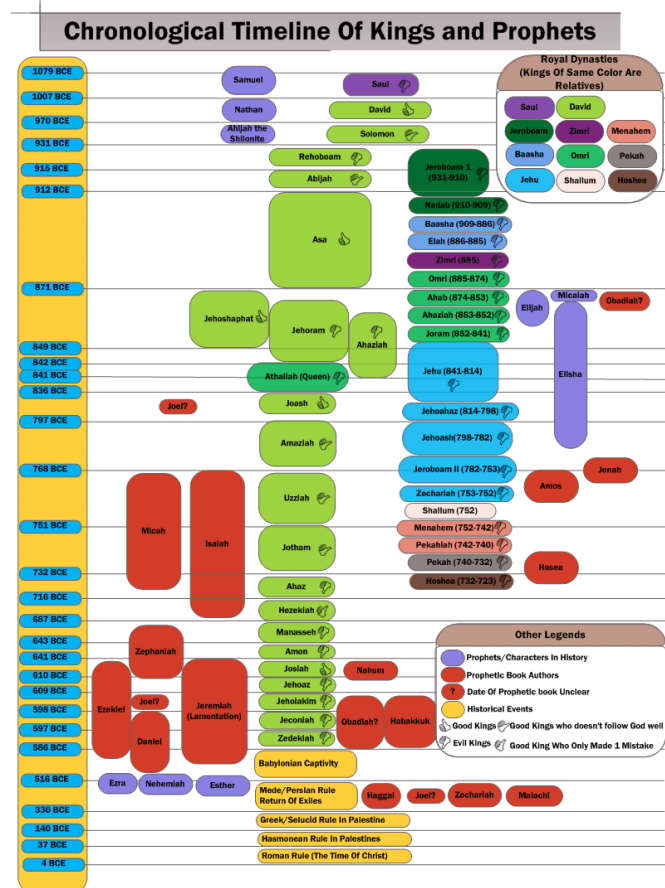

Figure 2 VD karaļu un praviešu laika skala.

5. Jozua ievēd Israēlu Apsolītajā zemē (1400-1000 BC), kurā tie kļūst par saimniekiem, nodibinot 12 cilšu pārvaldīto zemju konfederāciju. Soģu grāmata ataino ap 300 gadu ilgu posmu, kurā Dievs Israēla tiesāšanai un vadīšanai lieto

¹ <https://www.britannica.com/topic/Hyksos-Egyptian-dynasty>

² Tribes of Yahweh: A Sociology of the Religion of Liberated Israel, 1250-1050 BCE, Norman Gottwald, A&C Black, Oct 1, 1999 - Religion - 916 pages

³ Apgabals, kur pašlaik satiekas Turcijas, Irānas un Irānas robežas. Skat. <https://en.wikipedia.org/wiki/Hurrians> Atbilstoši Djakonova un Starostina hipotēzei hūriti un urarti valodas tuvas ziemeļkaukāziešu valodām, piemēram, armēņu valoda esot šo divu sakausējums, kur ap 6gs BC hūriti un urarti ir asimilējušies.

12 tiesnešus⁴, atklājot visaptverošu modeli no 6 cikliem, kuros sākumā Israēls darīja, kas ir "Jauns Kunga acīs", t.i. atkāpās no ticības, tad Dievs tos sodīja, nododot kāda naidnieka apspiestībā, līdz tauta brēca uz Kungu pēc glābšanas, kas nāca caur kādu soģi: tā no Mezapotāmiešu, Moabītu, Kanaāniešu, Midianītu, Ammonītu, Filistīniešu apspiestības atbrīvošana no Dieva nāca atbilstoši caur soģi Otniēlu, Ehudu, Baraku, Gideonu, Jiftāhu, Samsonu⁵. Izkaisīti starp šiem ir citi 6 soģi, tā ka kopumā katrai ciltij ir viens soģis. Katra no ciltīm grēkoja.

Mēs redzam, ka Dievs novērš savu vaigu no tiem, kas dara Jaunu Kunga acīs, un tos smagi soda. Lev 26:18 satur Dieva apsoltījumu septiņkārtīgi sodīt par grēkiem, t.i. par Mozus likuma pārkāpumu. Šajā apsoltījumā lietotais vārdā "šeba" nozīme ir soda intensitātes 7-kārtīgs palielinājums nevis 7 atsevišķas reizes.

[Kunga nosodītā] Karaļa Dāvida tautas skaitīšanā (ap 1000 BC) noskaidrojās, ka karavīru skaits ir ap 1.3M, kas nozīmē, ka viss Israēls bija ap 5M. Pēc pētnieku novērtējumiem ebreju skaits Romas impērijā 1.gs. daudzās vietās bija apmēram 10% daļa no Vidusjūras iedzīvotājiem un novērtē to skaitu pasaulē 1.gs. ar 4.2 – 8M ebreju⁶. Turpinot mūsu vienkāršo aprēķinu, uzskatot, ka kopš ieiešanas Apsoltajā Zemē (pēc Mozus) visā laikā līdz pat 1.gs (līdz Jēzum) Israēla bērnu dzimstība un izdzīvošana bija vienmērīga, tad vidējais bērnu skaits ģimenē, kas pieauga un radīja pēcnācējus, bija 2.01. Šāds modelis dod karaļa Dāvida laikā Israēla skaitu 4.9M, bet 1.gs. – sasniedza 6.2M cilvēku.

Titus Flavius **Josephus**, Jeruzalemē dzimušais 1.gs romiešu-jūdu vēsturnieks rakstīja, ka jūdu Jeruzalemes sacelšanās 66-70 AD pret Romu beidzās 70 AD ar romiešu karaspēka iebrukumu, kurā pilsētu t.sk. Heroda templi nodedzināja, iznīcināja **1,100,000 un aizveda kā vergus ap 97,000** cilvēkus. Zinātnieki komentē, ka to lielākā daļa bija svētcēlnieki, kas Jeruzalemē viesojās uz Pashā svētkiem. Davids Sims no Austrālijas katoļu universitātes savā pētījumā⁷ par kristiešu skaitu 1.gs. Jeruzalemē atsaucas uz W.Reinhardt apgalvojumu, ka Jeruzalemē bija ne vairāk kā 120 000 iedzīvotāju.

Pēdējie arheoloģiskie izrakumi liecina vēl par kādu šokejošu iespēju, proti, ka Kristus pareģojums, ka no Otrā Tempļa nepalik akmens uz akmeņa, iespējams ir piepildījies burtiski. Antonijs pāri par miljonu cilvēku Jeruzalemē noslaktēja, ļaudis no tās vietas bēga, nosaukumi un vietas varēja sajukt, tie kas atgriezās, veirs īsti nezināja - kur kas atrodas. Tad pēc gadsimtiem Jeruzalemi iekaroja musulmaņi, no kuriem to uz laiku atkaroja krustneši, un tikai no šiem laikiem vietu nosaukumi ir tādi, kādus mēs zinām tagad... Pašlaik tiek prātots, ka Gihonas avots (skat 2 Chron 32:30), tāpat Cionas kalna avots, atradās tajā pašā kalnā, kurā bija celts Tempļis. Bet pašreizējās Jeruzalemes vecpilsētas mūros nekāda avota neesot, turpretī blakus kalnā tāds ir atrasts. Tādēļ tiek izvirzīta versija, ka pašreizējie Jeruzalemes mūri (ieskait, bāil pat teikt, Raudu mūri) atradās Antonija cietokšņa kalnā⁸.

6. Israēls vēlas sev karali (1050 – 950 BC). Noguruši no soģiem, ko Dievs sūtīja viņu nepaklausības dēļ, Israēls sev pieprasa karali kā citām nācijām. Dievs 1050 BC liek Samuēlam ar eļļu svaidīt Saulu kā Israēla pirmo karali. Kā nākamo par karali svaida Dāvidu pēc tam, kad Sauls nepaklausa Dieva pavēlēm. Caur Nātanu Dievs apla, ka pestīšanas plāns tiks turpināts Dāvida pēcnācējos (2 Samuel 7:12-14), jo tajos

Figure 4 Karalis Dāvids spēlē arfu. Gerard van Honthorst (Gerrit van Honthorst) 17.gs.sākums.

dzims sievietes "Sēkla": "es celšu tev pēcnācēju, kas no tevis paša dzimis, es nostiprināšu viņa valdīšanu! Viņš uzcels namu manam vārdam, es nostiprināšu viņa valsts troni uz mūžiem! Es būšu viņa tēvs, viņš būs mans dēls!"

Dāvids gribēja, bet Kungs viņam neļāva celt sev templi, – visdrīzāk tādēļ, ka Dāvids savas rokas jau bija aptraipījis ar nevainīgām Ūrija asinīm. Kungs ar pravieša Nātana muti teica: "Kad tavu dienu skaits būs pilns un tu iesi pie tēviem, tad es tavā vietā celšu tavu dzimumu – vienu no taviem dēliem ... Viņš uzcels manu namu, un es nostiprināšu viņa troni mūžīgi!", un valdīšanā pieredzējušais Dāvids palīdzēja savam nepieredzējušajam dēlam

Zālamanam (1 Chron 17:4) uzcelt Pirmo Templi tam Kungam Jeruzalemē, Morijas jeb Tempļa kalnā – vietā, kurā pirms 1000 gadiem Jēkabs nesa upurēt Īzaku. T.p. laikā Kunga apsoltījums Dāvidam atklāja jaunu cilvēku dzimuma pestīšanas plāna perspektīvu – sava Dēla un mūsu Pestītāja sūtīšanu pasaulē – sievietes "Sēkla" būs "Dāvida dēls": "Kungs tev pasludina – pats Kungs tev cels namu! ... es celšu tev pēcnācēju, kas no tevis paša dzimis, ... **Viņš uzcels namu manam vārdam, es nostiprināšu viņa valsts troni uz mūžiem! Es būšu viņa tēvs, viņš būs mans dēls! Par**

Figure 3 Kanaānas Ziemeļu karaliste (Israēls) un Dienvidu Karaliste (Jūdeja).

⁴ <http://www.agapebiblestudy.com/charts/Chart%20of%20Judges%20of%20Israel.htm>

⁵ https://en.wikipedia.org/wiki/Biblical_judges

⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Historical_Jewish_population_comparisons

⁷ <http://www.hts.org.za/index.php/HTS/article/viewFile/430/329>

⁸ Skat. <http://www.biblestudy.org/maps/map-of-jerusalem-and-its-seven-hills.html>

viņa vainu es sitīšu viņu ar laužu rīksti, ar cilvēkbērnu pātagām.” Kungs svētīja uzcelto Templi (1 Kings 9:3).

7. Dalītā Karaļvalsts (930 – 722 BC). Dievs apsolīja būt klātesošs, ja Israēls būs pazemīgs. Pēc Zālamana valdīšanas troni pārņēma viņa dēls Rehabeāms. Ziemeļu ciltis lūdza viņam žēlastību, lai viņš atvieglo nodokļu jūgu, kas Zālamana valdīšanas laikā ar viņa 700 sievām un 300 konkubinēm (1 Kings 11:3) bija kļuvis jo smags. Pretstatā tam kā pieredzējušais Dāvids nebija skaudīgs un uzticējās Zālamanam uzcelt templi un Zālamans pieņēma Dāvida palīdzību, Zālamana dēls Rehabeāms atsacījās pieņemt pieredzes bagāto vecājo padomu panākt pretī lūdzējiem, un savā lēmumā balstījās uz nepieredzējušo gadus jauno ieteikumiem, radot lielu nelaimi – ziemeļu 10 ciltis lepnī atdalījās no Dāvida karaliskās jūdu cilts un Benjaminu cilts, kas ietvēra Jeruzalemi, radot Israēla atšķelšanos. Dievs sadalīja Karaļvalsti ziemeļu daļā, ko tālāk pazina kā Israēlu, un dienvidu daļā, ko pazina kā Jūdeju. Vēlāk Rehabeāms liedza ziemeļu ciltīm piedalīties Jeruzalemes tempļa svētkos, izveidoja tiem ziemeļos 2 surogāta tempļus un faktiski radīja situāciju, kurā kalpošana kungam tika aizvietota ar kalpošanu elku dievībām. Nepaklausības dēļ Dievs tiem sūtīja soģi varenās Asīrijas impērijas peronā, kas ieņēma Israēlu 722 BC. Jūdeja tika pasargāta no asīriešiem, jo Hizkija lūdzās Kungu par glābšanu.

Pravieši Jesaja un Miha kalpo Jūdejas Karalistē t.p. kā pravieši Hozeja un Amoss kalpoja Israēla Karalistē. Viņi sludināja grēku nožēlu un taisnu spriedumu. Savu vārdu kontekstā pravieši pareģoja Messijas parādīšanos.

8. Asīriešu un Babiloniešu uzvara (722 - 586 BC). Ininivē bija Asīrijas galvaspilsēta, bet Babilona bija Babilonas galvaspilsēta. Abām nācijām ir liela nozīme Israēla un Jūdeja vēsturē. Asīrija tika lietota lai spriestu tiesu Israēlai, bet Babilona – lai tiesātu Jūdeju. Babilona bija uz dienvidiem no Asīrijas, un kādu dienu pieveica savu ziemeļu kaimiņu. Šo notikumu kontekstā Israēla un Jūdejas pravieši pareģoja, ka Messijas nākšanu, kurš nodibinās mūžīgo Karaļvalsti, kas nekad nebeigsies. Jeremija and Ezekiel brīdināja, ka Dievs iznīcinās Jeruzalemes pilsētu un Zālamana uzbūvēto templi, jo ļaudis turpināja piekopt elkdievību un grēkot. 586 BC Babilonieši pilnībā sagrāva Pirmo Templi un Israēls pameta to uz 70 gadiem, kamēr Jūdejas pēcnācēji bija Babilonā.

Turpinājums sekos...

Apkopojis:
Dainis Geidmanis,
Draudžu darbinieku programmas,
1. kursa students

Radošā sleja . . .

*Es gaidu Tevi,
Tu "Ziemas Piepildījums",
Tu "Saulgriežu Cerība",
Kā daži dažkārt saķa par Kristu.
-Gaismā – vai tikai ārēji patiesa
Tu esi?
-Nē, taču –
Tas viss tikai dažkārt liek mums
šaubīties –
Apmelots esi pārāk daudz...
-Jo izpildīt nespējam,
Ko prasi!*

*"Kristu – mūsu Kungs,
Piedod, jel, taču!" –
Kāds kliegtu,
Bet mēs nemākam savādāk –
Kā tikai pēc sava mēra un prāta –
Pavēlot, liekuļojot, pārvaldot
citus...
-Bet, Kristu, mūsu Kungu,
Mēs tomēr krustā piesist gribējām
naski...
Un tomēr Ziemassvētkos eglīšu
smarža
–
Vai var būt kas vēl dziedinošāks
Nospiestām dvēselēm
Un zudušiem sapņiem?
"Nāc taču, Kristu,
Un atnes manī dāvanu maisu!" –
Savu lūgšanu maisu nesu... –*

Es gaidu Tevi

*"Atbrīvo mani,
No manis ļaunā paša!"
Tas ir vēsturisks un tomēr
pārlaicīgs moments,
Kad Kristus ienāk pasaulē:
Lai saprastu mēs beidzot paši!*

*Ingmārs Ļaķas,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students*

Decembra kalendārs . . .

Dzimšanas dienas u.c. svētki

P	O	T	C	P	S	Sv
28	29	30	1	2	3	4 Adventa 2. svētdiena
5	6	7	8	9 Dz.d.: Andris Reimers (Teoloģija, 3. kurss)	10	11 Adventa 3. svētdiena
12	13	14	15	16	17 Dz.d.: Aigists Pinka (Teoloģija, 2. kurss)	18 Adventa 4. svētdiena
19	20	21 Sv. Toms - apustulis	22	23	24 Ziemsvētku vakars	25 Kristus piedzimšanas svētki/ Ziemsvētki
26 Otrie Ziemsvētki/ Sv. Stefans – diakons un martirs	27 Diena pēc Ziemsvētkiem Sv. Jānis – apustulis un evanģēlists Dz.d.: Elīna Lapsiņa (Bazn.mūz., 3. kurss)	28 Bezvainīgo bērnu martiru diena Dz.d.: Rolands Radziņš (Teoloģija, 2. kurss)	29	30	31 Vecgads	1

Mazliet nenopietnības...

- "Rute, es tevi nesaprotu,"
teica Estere
- "Kāpēc?" jautāja Rute
- "Kā tu vari būt tik labsirdīga
attiecībā pret savu Džeku?"
- "Džeku?"
- "Jā," atbildēja Estere. "Tu
nekad nesatraucies par to,
ka viņš skraida pakaļ
jaunajām dūjiņām."
- "Estere, Estere," smejas
Rute. "Suns arī skrien
mašīnām nopakaļ, un, kad
noķēris, vai viņš ar to var
braukt?"

Maureen Lipman

Zsa Zsa Gabora ir eksperte
namturībā. Katru reizi, kad
viņa šķiras, namu viņa patur
sev.

Henny Youngman

- "Šērlīj, kā tu vari zināt, ka
Harijs melo tev?" jautāja
Maurīne.
- "Vienkārši paskatoties uz
viņa seju," atbildēja Šērlīja.
- "Tik vien – paskatoties uz
viņa seju?" atbildēja Maurīne.
- "Protams. Ja lūpas kustās
... viņš melo!"

Maureen Lipman

Mana vecmāmiņa apglabāja
trīs vīrus – divi no viņiem
vienkārši snauduļoja.

Rita Rudner

Inteliģence pamatā sastāv no
pakaļām – pakaļām, kas runā
par zirgiem.

Heinrich Heine

Ēbreju pāris cienījamā
vecumā atnāk pie laulības
šķīrēja. "Mēs vēlamies
šķīrties," viņi paziņoja.
Šķīrējs uz viņiem paskatās
un jautā: "Jūs abi esat vecāki
par 90 gadiem. Jūs tiešām
vēlaties šķīrties?"
"Jā", viņi atbildēja. "Mēs
esam precēti jau vairāk kā 70
gadus un mēs, patiesībā,
nekad labi nesadzīvojām."
"Tad kāpēc jūs tik ilgi
gaidījāt?" jautā samulsušais
šķīrējs.
"Šaprotiet, mēs negribējām
sarūgtināt bērnus, tāpēc mēs
gaidījām, kamēr viņi visi
aiziet mūžībā!"

Woody Allen

Ēbreju jauneklis satraukts stāsta
mātei,
ka ir iemīlējis un domā precēties.
– Māt, joka pēc es uzaicināšu mājās
uz vakariņām trīs meitenes,
un tu uzminēsi, kura ir mana
iecerētā.
Nākamajā vakarā dēls pārnāk
mājās kopā ar trim skaistām
meitenēm,
visi apsēžas pie galda, paēd
vakariņas, parunā.
Pēc tam dēls paiet ar māti malā un
dēls jautā:
– Nu, vai uzminēji, kura būs tava
nākamā vedekla?
Māte atbildēja, ne mirkli nedomājot:
– Tā rudmatainā, kas sēž pa vidu.
– Bnnums, kā tu uzreiz tā uzminēji.
– Man viņa tūlīt nepatika.

Smeļies no sirds un dvēseles...

Ebrejs brauc vienā autobusā ar nēģeri.
Nēģeris lasa avīzi jidišā. Ebrejs nopūšas:
– Ko tu neteiksi! Viņam par maz, ka ir nēģeris!

Konditorejā ienāk padzīvojis ebrejs,
ierauga pārdevēju ebreju un vaicā:
– Jaunais cilvēks, vai piparkūkas ir svaigas?
Pārdevējs klusu atbild:
– Neiesaku: tie ir veci un sapelējuši.
– Un cepumi?
– Ziniet, labāk ņemiet piparkūkas.

– Rabinovič,
vai jūs esat ebrejs?
– Nē,
es tikai šodien slikti izskatos.

Jauna ebreja sieva ierodas pie sekspatologa.
– Palīdziet, dakter. Mums nekas nesanāk no harmoniskas tuvības,
jo vīrs visu laiku domā par savu māti,
domā par viņu pat intīmajos brīžos...
– Bet jūs pirms tam apgērbieties labi seksīgi – piemēram, melnā krūštūrī, melnās mežģīņu biksītēs, īsā, caurspīdīgā melnā peņuarā, – un kā vīrs pārnāk no darba, tūlīt nometiet halātiņu – bet tālākais atkarīgs no situācijas, pati saprotat..
Vakarā vīrs noguris pārnāk no darba, zvina pie durvīm, sieva tās atver, nomet halātiņu...
– Ak Dievs! Tu viscaur melnā... kas NOTICIS AR MĀTI?!

Svētdienas skolā mācītājs ievēro, ka kāds puika viņu neklausās, un nolemj to pārbaudīt:
– Tā. Tagad, lūdzu, tu izstāsti mums, kādam puisītim jābūt, lai nokļūtu paradīzē?
Puika:
– Mirušam.

Ksendzs, pops un rabīns strīdas par to,
kad sakas dzīve.
– Ieņemšanas brīdī, – saka ksendzs.
– No piedzimšanas brīža, – saka pops.
– Nu nē, – saka rabīns.
– Dzīve sākas, kad sieva paņem bērnu un kopā ar viņiem aizbrauc uz vasarnīcu.

Uz ielas stāv divi ubagi. Viens sauc:
– Palīdziet nabaga ebrejam!
Otrs pielicis plakātu
„Palīdziet invalīdam afgāņu kara veterānam!”
Garāmgājēji atsaucas tikai uz otra aicinājumu.
Daļa to dara demonstratīvi, lai nebūtu jādod ebrejam.
Viens garāmgājējs līdzjūtīgi ebrejam iesaka:
– Tu taču arī varēji sevi uzdot par invalīdu un kara veterānu!
Kad līdzjutējs, ziedojs monētu ebrejam, attālinās, ebrejs čukst „veterānam”:
– Moiša, vai dzirdēji? Mums grib mācīt komerciju.

Dāma aptur taksistu:
– Vai brīvs?
– Jā!
– Tad ātri uz baznīcu, kāzinieki jau gaida.
– Nē, kundze, tik brīvs es neesmu!!!
- Святой отец, мне кажется, я веду праведный образ жизни: не пью, не гуляю, не смотрю на женщин. Каждый вечер я ложусь спать в десять часов и каждое воскресенье хожу на мессу.
- Боюсь, сын мой, что все это изменится, как только ты выйдешь из тюрьмы.

Divi mācītāji ceļa malā uzstāda zīmi: “Apstājies, beigas ir tuvu! Pagriezies, pirms nav par vēlu!”.
Viņiem garām lielā ātrumā pabrauc kravas auto, no kura šoferis kliež:
- Nolādētie sektanti! Esat apnikuši!
Kad mašīna pazūd aiz pagrieziena, atskan milzīgs troksnis. Viens mācītājs saka otram:
- Laikam tev bija taisnība.
Vajadzēja vienkārši uzrakstīt: “Tilts ir sabrucis!”.

Divi jurnieki iet pa Marseļu un redz mācītāju, kuram viena roka ģipsī.
- Labdien, padre! Kas jums ar roku? – abi apjautājas.
- Paldies, mani bērni, ar roku nav nekāda lielā nelaime. Es nokritu no bidē.
Jurnieki paklanās, dodas tālāk, un viens otram jautā:
- Kas ir „bidē”?
- Nezinu, es baznīcā neesmu bijis vismaz 10 gadus...

Tuvojas Ziemassvētki. Mazais Hanss sēž pie Jaunavas Marijas bildītes un raksta: - Dārgā Marija, es apsolos pildīt savus mājas darbus cītīgi un regulāri, dod man, lūdzu, uz Ziemassvētkiem jaunu riteni...
Bet Marijas seja šķiet tāda dusmīga, un Hanss sāk jaunu lapu: - Dārgā Marija, es apsolos klausīt savus vecākus, nesist suni, nevākt bardaku istabā uz galda...
Marijas ģimete nemainās. Hanss to paņem, ieslēdz kumodē un sāk uz jaunas lapas: Žēlīgais Jēzus Kristus, es nolaupīju tavu māti. Mani nosacījumi ir šādi...

Svētdienas skolas bērniem notiek katehēze par laipnību pret dzīvniekiem.

"Tagad iedomāsimies, ka jūs ieraugāt, ka kāds ļauns cilvēks vēlas nocirst kažim asti. Kādu Bībeles vietu jūs izmantotu, lai pastāstītu šim cilvēkam, cik nepareizi viņš rīkojas?"

Pēterītis atbild: "Es viņam teiktu ko Dievs ir savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt!

Redakcijas kontakti:
Andrejs Irbe

TELEFONA NR.:
+371 26788931

E-PASTS:
lutakasredakcija@hotmail.com

PATEICĪBAS:

Bīsk. Hanss Martins
Jensons
Helēna Andersone
Inga Stonka
Jānis Spudas
Dainis Geidmanis
Ingmārs Ļakas

Pateicos par visām jūsu
atsauksmēm, laba vēlējumiem,
kurus no jums saņemu, kā arī
pateicos par jūsu iesaistīšanos
avīzes tapšanā – kā redzat,
kopā mēs varam daudz!!!
Tā tik turēt!!!

Pateicos par jūsu visu
aizlūgšanām avīzes
tapšanā!!!

Redaktora sleja – Es kā cilvēks...

Mīlie brāļi un māsas Kristū.

Aizvadītā mēneša laikā daži no jums izteica vēlmi iepazīt mani vairāk un, būdams Akadēmijas avīzes redaktors, vēlos izmantot izdevību un šeit atbildēt uz jūsu lūgumu.

Manu vārdu jūs zināt, bet ne visi laikam zin, ka es esmu rīdzinieks (līdz kaulam), man pašiem savu bērnu nav, bet ir fantastiska ģimene: mamma Vera, vectēvs Arnolds, māsa Gaļina, kas dzīvo Itālijā kopā ar savu vīru, ekvadorieti, Giovanni, un viņiem ir divi burvīgi bērni – Sofija (9) un Dario (7). Lauku man nav.

Tiku kristīts dažu mēnešu vecumā Svētās Trijādības Pārdaugavas baznīcā – tādā, pa daļai esmu pareizticīgais un, uzreiz atzīstos, ka esmu Austrumu rīta liturģijas piekritējs, lai gan man nav iebildumu arī pret Rietumu ritu.

Nāku no Rīgas ev.lut. Mārtiņa draudzes, kur kalpoju jau 12 gadus, un šajā kalpošanas laikā esmu piedzīvojis ļoti daudz Dieva mīlestības un svētības, jo jūtu un redzu, ka Dievs atbild uz lūgšanām, un esmu pateicīgs Viņam, ka varu ar Viņu sarunāties, just Viņu sev blakus un uzticēt to, kas pašam nedod mieru vai par ko paša sirds deg, pārdzīvo – par līdzcilvēkiem un savu paša sirdi.

Manā dzīvē ir bijušas situācijas, caur kurām Dievs nepārprotami ir darbojies un veidojis mani par tādu cilvēku kāds esmu šodien. Patiesi ir vārdi: "Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, un, pirms tu piedzimi no mātes miesām, Es tevi svētīju un tevi izredzēju par pravieti tautām." (Jer. 1:5) Ne tādā nozīmē, ka es sevi uzskatītu par dzimušu pravieti, Dieva sūtītu, bet tajā

nozīmē, ka Dievs tiešām ir mani svētījis jau pirms es vēl biju dzimis, tā kā, saskaņā ar mammas stāstiem, mana dzimšana bija mocības, salīdzinājumā ar manas māsas dzimšanu, bet tomēr es izdzīvoju un no uzskaites tiku izrakstīts jau pēc 2 nedēļām, kamēr pārējie bērni, kuriem bija tāda pati vaina kā man (par to vairāk pastāstīšu kādā vīna vakarā!) tur vēl gulēja mēnešiem ilgi.

Jau kopš 6-7 gadu vecuma esmu sapņojis kļūt par mācītāju, jo aptuveni tajā vecumā es pirmo reizi aizgāju ar vecmammu uz Sarkandaugavas pareizticīgo baznīcu – ieejot tur, es jau sapratu, te ir manas mājas, es jutos baznīcā ļoti komfortabli un man patīk viss, kas tur notiek, es vēlos būt daļa no tā visa – lūgšanas, diedājumi, svētīšanas.

Savu pārliecību esmu paudis arī Rīgas 41. vidusskolā, kur mācījos no 1.-12. klasei, un iespējams tāpēc esmu bijis par apsmieklu pārējiem skolēniem.

Būdams fiziski maz attīstīts, Dievs vienmēr man ir sūtījis sargeņģeļus – manu ģimeni, draugus, draudzes locekļus – kas vienmēr iestājas par mani, sarāja un pamācīja, kad es savārtīju ziepes, vai arī kad kāds netaisni mēģināja mani aizskart kaut kādā veidā. Esmu tiešām pateicīgs Dievam, ka varu baudīt šādas Viņa svētības un ka spēju atbildēt uz to, vairāk vai mazāk, paklausot Viņa balsij.

Daudzi, kas mani pazīst, saka, ka man esot laba balss, ka es labi dziedot, bet es atbildu – tā ir Dieva dāvana: ko Dievs ir devis, tas ir jālieto. Cilvēki saka, ka es protu ieklausīties un ņemt vērā sacīto – man var teikt jebko un es īpaši

neapvainojos, jo skatos uz apvainojumiem vai pamācībām kā uz vēl vienu mācību stundu, kuru Dievs man dod, un tai pašā brīdī klusībā gan nolādu runātāju, gan lūdzu Dievam pēc piedošanas par savu zemiskumu un palīdzību katrā konkrētā situācijā – pēc tam: lūdzu piedošanu arī runātājam.

Man nav aizliegta tematu un esmu diezgan atvērts – vēl viena iezīme, ko citi cilvēki manī redz. Esmu impulsīvs, bieži nepacietīgs un dusmīgs, ja kaut kas neizdodas kā ES to gribu, kā tam vajadzētu būt, vai, kad principā kaut kas neizdodas. Arī tad meklēju Dieva palīdzību, lai Viņš apklusina manas sirds un prāta vētras. Tāpēc, piedodiet, ja esmu jau kādu aizvainojis savā degsmē.

Sirdī esmu arī liels fantast – mani aizrauj Harijs Poters, nesen jauniznākusi filma "Fantastiskās būtnes – un kur tās meklēt", Gredzenu pavēlnieks, Hobbits, Tīģerkomanda utt. – tas viss ir lasīts, tas viss ir skatīts. Jāatzīstas – es arī kādreiz uzrakstu kādu nelielu fantastikas žanra darbiņu, vai vismaz ievadu tam, jo laika diemžēl nav tik daudz cik gribētos, lai turpinātu hobiju pilnā mērā.

Šogad es absolvēju Rīgas Stradiņa Universitāti, Farmācijas fakultāti, man ir farmaceita grāds un uz doto brīdi strādāju aptiekā kā pilna laika farmaceits.

Vārds farmaceits cilvēkiem bieži saistās ar baltā (vai kādas citas krāsas) halātā tērpušies pārdevējiem, kas IT KĀ kaut ko zin no medicīnas un veselības aprūpes. Jā, tā tas ir, un paši farmaceiti arī pie tā ir nonākuši ar savu bieži vien neprofesionālo uzvedību.

Kas attiecas uz manu kalpošanu baznīcā, tad tā ir ļoti raiba. Kas tik pa šiem gadiem nav piedzīvots un kur tik nav kalpot – draudzes sētnieks, draudzes padomes un valdes loceklis; pērminderu kalpošanas vadītājs (pērminderu kalpošana), kantors, IT biroja kalpošanas vadītājs, jauniesības darba vadītājs, kristību iesvētības mācību (kā arī draudzes) lektors un diskusiju grupu vadītājs, pasākumu organizēšana (Taize salidojumi, Muzeju nakts, Baznīcu nakts utt.), steidzamu lūgšanu stundu noturēšana (piemēram, Sinodes laikā), sīku lietvedības darbu veikšana (tādi kā statistika un draudzes dzīves aprakstīšana) un vēl, un vēl

Plānoju, ar Dieva palīdzību, pabeigt Lutera Akadēmiju. Ja Dievs vēlēšies – kļūt par mācītāju kādā draudzē (kur, nu, Dievs sūts), un palikt par farmaceitu, bet tikai uz pusslodzi!!! Kāpēc uz pusslodzi? Lai īpaši neapgrūtinātu topošo draudzi ar papildus izdevumiem mācītāja atalgojumam (kas dažu brīdi ir neadekvāts skaitlis, bet nesakiet nevienam, ka es tā izteicos savā jaunības entuziasmā!), un, lai būtu vismaz kaut kāds cits ienākums, ne tikai no draudzes kases.

Svētīgus Ziemsvētkus un
Jauno gadu vēlot,
Andrejs Irbe,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students,
"Sola scriptura" redaktors

Andrejs Irbe,
Lutera Akadēmijas,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students

SOLA SCRIPTURA

Alksnāja iela 3,
Rīga, Latvija

Ierosinājumi, atsauksmes, pateicības:

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.